

FARNOST STUDENEC

informační listy 2022/3

Obsah

Vánoční bohoslužby studenecké farnosti.....	2
Farní pastorační rada.....	3
Rekonstrukce fary.....	3
Pater Karel Exner, rozloučení s osobností kraje.....	3
Starec.....	6
Farní den a biřmování.....	6
Svěcení kříže u Roubenky.....	8
Diecézní setkání seniorů v Hradci Králové.....	8
Farní pout' do Staré Boleslavi.....	8
Jde o život! (Věčný).....	9
Sochy v Roztokách.....	9
Knižní tipy farníků.....	11
Kontakt.....	12

Vánoční bohoslužby studenecké farnosti

Zanedlouho budeme slavit Vánoce – svátky, které jsou neodmyslitelně spjaty s biblickým poselstvím o narození Ježíše. Každý rok stavíme ve svých domovech betlémy a zpíváme koledy, abychom si tento příběh připomněli. Každému lidovému betlému dominuje velká hvězda, symbol světla, které proniká tmou... Přejeme každému z Vás, ať o těchto Vánocích máte čas na hřejivá setkání s Vašimi blízkými.

Sobota 24. 12.	15.30 16.00* 21.00 23.00	Zálesní Lhota (dětská) Čistá Roztoky Studenec
Neděle 25. 12.	9.30 11.00 11.00*	Roztoky Studenec Čistá
Pondělí 26. 12.	8.00 9.30 11.00	Studenec Roztoky Čistá
Pátek 30. 12.	18.00	Studenec
Sobota 31. 12.	15.00 16.00	Roztoky Studenec
Neděle 1. 1. 2023	9.30 11.00 11.00* 14.00	Roztoky Zálesní Lhota Čistá Studenec

At' společně prožíváme vděčnost, že můžeme Vánoce slavit v míru a dostatku. Všem přejeme Boží požehnání do každého dobrého díla v novém roce.

Děti tradičně doprovodí svým zpíváním odpolední bohoslužbu na Štědrý den v Zálesní Lhotě, klasický studenecký chrámový sbor bude zpívat při „půlnoční“ ve 23 hodin v kostele ve Studenci. A do třetice na svátek sv. Štěpána při ranní mši svaté zazní pásma Steckerových koled.

Farnost Studenec

Farní pastorační rada

Páté zasedání rady proběhlo v neděli 13. 11. v hasičárně. Plánovalo se hlavně budoucí dění v zimní sezóně. Ladil se vánoční program bohoslužeb. O jedné adventní neděli bude obvyklé zpovědní odpoledne. Po otevření fary by zde měly probíhat pravidelné akce: zimní mše v úterky, čtvrtky a první soboty (leden až březen); biblická hodina „Abrahámův příběh“ (11 večerů od 18h, čtvrtky od 12. 1.); nedělní školky; od února každou první neděli po mši „farní kavárna“; v sobotu 21. 1. v 15h slavnostní otevření fary s programem.

Josef Hák

Rekonstrukce fary

Milí farníci, rádi bychom vás informovali o dalším vývoji rekonstrukce fary. Jak je vidět zvenčí, je kompletně dokončeno zateplení a fasáda celé budovy, dále je dokončena střecha včetně střešních doplňků a hromosvodu. V minulém týdnu bylo zprovozněno tepelné čerpadlo a tak je v celé budově příjemné teplo. Před vchodem byl vybudován bezbariérový přístup, kde chybí dokončit už jen zábradlí.

Uvnitř budovy probíhá nyní čilý ruch, pracuje se prakticky ve všech poschodích. V přízemí byly tento týden obloženy záchody a koupelna, Jirka Kuřík pracuje pilně na dokončení výmalby sálu. V prvním poschodí byly sádkokartonem zaklopeny stoupačky a probíhá úprava svislých konstrukcí, aby bylo možné obkládat koupelnu a záchod v prostorách určených pro charitu. Byt pana faráře je téměř dokončen a během následujícího týdne se bude pan farář stěhovat. V podkroví byly vystavěny svislé konstrukce pro vybudování předsínky a sociálního zařízení.

Chtěli bychom vám poděkovat za všechny finanční dary, které jste v uplynulé době na opravu fary darovali. Zejména v posledních dvou měsících se podařilo vybrat více jak 300 tisíc Kč a to je opravdu významná pomoc. Nejsme sice ještě na cílové pásce, ale už se k ní blížíme a věříme, že vás budeme moct brzo informovat o tom, že je oprava fary zdárně zafinancována.

Jana Nováková

Pater Karel Exner, rozloučení s osobností kraje

Snad právě v blízkosti svátku Všech věrných zemřelých je více než na místě vzpomenout slavnost, pro studeneckou farnost nemalého významu. Dne 23. 8. 2022, za účasti našeho diecézního biskupa Jana Vokála, byl pohřben na místním hřbitově rodák Pater Karel Exner, v požehnaném věku téměř 102 let. Pohřební bohoslužba proběhla v poutním chrámě Nanebevzetí Panny Marie v Nové Pace, kde od roku 1982 působil. Zaplněný kostel zrcadlil a byl díkem za to, jak celý život Otec žil:

Zaslechl Boží volání, aby potom naslouchal lidem a vedl je k Tomu, který je Plnost sama, Pánem jednoho každého z nás, celého církevního společenství.

Pater Exner se narodil do rodiny studeneckého tkalce a varhaníka Karla Exnera a Anny rozené Blažkové, dne 21. 12. 1920 jako nejmladší ze čtyř dětí. Sestry Cecilii s Anežkou, které po otci převzaly službu na kůru, není třeba starším generacím ani představovat. Kromě varháníčení vedly s nasazením i chrámový sbor.

Maminka byla členkou III. řádu sv. Františka, rodová linie (Blažkovi, Podzimkovi, Sálvi) pochází z Brda a Krsmole od Nové Paky. Po kaplanském období syna hospodařila na faře v Horních Štěpanicích, kde v letech 1946–1950 působil. Byla sestrou kněze Ignáce Blažka, který v roce 1919 zemřel na tuberkulózu. Za první světové války rodinu duchovně i materiálně velmi podporoval. Byla to veliká ztráta. Po návratu otce Karla z fronty se narodil potomek, dítě vděčnosti za přečkané hrůzy válečného teroru. Pan farář vzpomíná : „maminka mi to nikdy do svěcení neprozradila, ale zvláště po smrti strýčka Ignáce se modlila, aby jeho kněžská dráha

měla pokračování v mé osobě. Moc si to jistě přála. Už jako dítě jsem si na kněze hrál a zdálo se mi to jaksi samozřejmé. Až zpětně si uvědomuji, že v jistých situacích měla v mnohém prsty právě maminka.“ (smích)

Po absolvování jilemnického gymnázia bylo pro mladého maturanta tedy zcela samozřejmé zvolit studium v hradeckém diecézním semináři. „Byla to nejkrásnější léta mého života.“ Poslední měsíce studia byla však silně poznamenána strachem z německého útlaku, závěrečné zkoušky bylo třeba vykonat již v květnu. Otec však byl situací přinucen požádat o dispens papeže do Říma, neboť dosud nedosáhl požadovaného věku 24 let k vysvěcení na kněze. Vytoužený den nastal 3.6. 1944, den následující sloužil primiční mši sv. ve studeneckém kostele. Kazatelem při této události byl Pater Čeněk Maria Tomáško (*1915, Čáslav † 1949), profesor dogmatiky z králové-hradeckého semináře, veliký mariánský ctitel, básník a autor textů, nejen známých ze současného kancionálu. (Shodou okolností zemřel ve stejný den, 16.8., jako později Otec Karel).

Počáteční léta působení – nejprve kaplanství v Jaroměři, posléze ve zmíněných Štěpanicích – se přenesla až do zlomového roku 1950, pověstného nejprve akcí K (rušení mužských řádů) a pozvolnější akcí Ř (likvidace ženských klášterů), včetně tzv. monstrprocesů. Otec poznal „převýchovu“ v klášteře Želiv (jeden rok), i v bývalém františkánském klášteře v Hájků u Prahy (dva roky). Vojenskou službu prožil u PTP na Slovensku, většinou na stavbách. Po propuštění pracoval v továrně Sport v Zálesní Lhotě. Na tuto dobu celkem s potěšením vzpomínal, neboť v roli skladníka nebylo obtížné nalézt chvíli na modlitbu breviáře.

Mimo kněžskou službu se pan farář ocitl 6 let. Po nečekaně úspěšném vyjednávání a náležitém poučení od státního zmocněnce, že žijeme „v lidově demokratickém státě“, mu

byla udělena farnost Chřenovice v Posázaví, následně Světlá nad Sázavou, kde se jako „venkovský kluk“ – jak říkával – necítil příliš dobře.

Po 16 letech působení se přiblížil opět k rodnému kraji, do Hostinného. Posledním působištěm se stala Nová Paka.

Jedním z nejbližších přátel byl pan biskup Karel Otčenášek (1920–2011), s nímž studoval krátce od prvního ročníku v semináři, odkud směřoval do Říma na Lateránskou univerzitu a vrátil se až po svém vysvěcení v roce 1945 na konci války. Po vysvěcení na biskupa bez vědomí komunistické vlády v dubnu 1950 byl internován také v klášteře Želiv, kněžím však bylo znemožněno stýkat se vzájemně s biskupy, a tak „...nevěděli jsme o sobě..., a to ani o budoucím panu kardinálu Tomáškově. Také zde byl držen spirituál olomouckého semináře Pater Šuránek. Vše bylo přísně střežené.“ Po tzv. Sametové revoluci a po obnoveném uvedení do úřadu v Hradci Králové, jmenoval Otec K. Otčenášek Patera Karla proboštem.

Také Pater Suchánek, horlivý příznivec Schönstattského hnutí a prostředník, skrze něhož Otec toto mariánské hnutí poznal, radil se k blízkým přátelům.

Do samotného Schönstattu společně jezdili do pozdních let, pokud zdraví ještě sloužilo. Pater Karel rád navštěvoval též Rokoli v blízkosti Nového Města nad Metují a Slavoňova, odkud Pater Suchánek pocházel a kde se rovněž nachází kaplička, postavená podle původní schönstattské předlohy. Vždy toto místo doporučoval jako vhodné k ozdravení duše i těla, uprostřed přírody a ticha. Historie zakladatele Patera Kenntenicha a jeho mariánského díla by ovšem byla kapitola hodná samostatného pojednání. Je jisté, že oslovil ve své době mnoho seminaristů, včetně mladičkého Otce Karla, které vedl k intenzivnímu důslednému duchovnímu životu a také k lásce k Panně Marii, již se snažil konkretizovat. Tím se otevírá – ovšem jako třesnička na dortě – vyprávění o mariánských poutích, které Pater Exner vykonal, počínaje nejbližšími místy přes Medjugorje, Lurdy, La Salettu až po Montserrat.

Pro Otce Karla je charakteristická věta : „Serva ordinem et ordo servabit te.“

(Zachovej řád a řád zachová Tebe), což samozřejmě s velikou pozorností dodržoval, a to do nejmenších detailů. Přiznávám, že pro mne osobně, po 4 roky služby na novopacké faře, to byla veliká škola.

Během posledních let, loučil – li se s návštěvami, po závěrečném požehnání obřadně říkával : „ Raphael cum Tobia, Gabriel cum Maria, Michael cum omni coelesti militia sint tecum in via !“ (Rafaél s Tobiášem, Gabriel s Marií, Michael s celým plukem nebeským ať tě provázejí na cesty).

Mám – li vzpomenout jednu z jeho oblíbených vět, bude to: „...člověk byl stvořen k obrazu Božímu...a tak se snažme, abychom nebyli pod obraz.“ Ano, Otec měl smysl pro humor, dobře naroubovaný na zcela obyčejný způsob života, vyvěrající ze ztišení v Boží přítomnosti, která ho vedla po celou pozemskou pouť. Na této pouti denně držel v ruce růženec, poslední z věcí tohoto světa, již chtěl mít stále u sebe, na lůžku, kdy už nemohl (od července do srpna t. r.) vůbec nic.

Dne 23.7., tedy měsíc před pohřbem, byl podroben poslední hospitalizaci v jičínské nemocnici. Po návratu a mírném dočasném zlepšení stavu s velkým vypětím sil vyprávěl ještě o kněžském poslání, o povolání k zasvěcenému životu, v širším pojetí o každém konkrétním Povolání člověka. Jediné slovo, jímž by se tento rozhovor nechal shrnout, je Věrnost. Ta, jež si je vědoma své vlastní lidské slabosti a čerpá jedinečně z osobního vztahu se svým Pánem, neboť On je garantem všeho, co skrze nás v životě koná.

Otče Karle, děkujeme za Vaši dlouholetou kněžskou službu a za příklad, který tuto Věrnost ukazoval a nesl jako drahý kříž i dar celého života. DĚKUJEME.

Maruška Kofroňová, foto Paměť národa

Starec

Pateru Exnerovi

/29. 10. 2021 Nová Paka/

Už nezáleží na tom,

kdy ...

V hodinu Kteroukoliv

zabořil těžkou hlavu

starého slunce

do čtverce polštáře

škrobeného beránky.

Oči neodešly. Plují...

s prorockými rybami

a ptají se jich,

jaké to ovoce,

že stromy Zde rodí

dvanáckrát do roka.

Na břehu spatřil

Ezechiela bez sítí :

Posílal lidem ještě

čas.

A bylo dál zjeveno,

že Světlo nevychází

ani nezapadá.

Mluví s hvězdou.

Každou zvlášť.

(Nechtělo se mi odcházet

z takového Pokoje)

Ester Nowak

Farní den a biřmování

Pokud byste se 11. září 2022 náhodou ocitli v blízkosti studenecké Orlovny, určitě by vás zaujalo to nezvykle velké množství lidí, které se zde v ten den pohybovalo. Volejbalové utkání, tradiční turnaj v Mölkkách? Těsně vedle. Událostí, kterou navštívilo více než 250 lidí (odhad vytvořený na základě vydaných porcí oběda) byl farní den spojený s biřmováním skupiny (nejenom duchem) mladých lidí ze Studence a více či méně vzdáleného okolí. Jistá podobnost této akce se sportovním utkáním by se nicméně našla, přinejmenším v délce přípravy. Kvůli rekonstrukci se naše 16ti-členná skupina nemohla scházet na faře. Využili jsme tedy vstřícnosti studeneckého Sboru dobrovolných hasičů a za místo setkávání zvolili hasičárnu. Téměř rok jsme se pak zde na pravidelných schůzkách s naším farářem Jirkou Jakoubkem dozvídali informace, diskutovali a přemýšleli o důležitých tématech ohledně víry. Ani pevné zdi hasičárny nedokázaly uhasit ten oheň Ducha Svatého:D A tak jsme se již zmiňovaného 11. září ocitli před Královéhradeckým biskupem Janem Vokálem, od kterého jsme za doprovodu krásné hudby přijali svátost biřmování a svá nová biřmovací jména. Úžasnou atmosféru podtrhovalo i slunečné počasí, výborné jídlo a výzdoba, kterou přichystali studenečtí farníci. Program po mši zpestřila také zábavná divadelní dvojice z Prahy jejíž představení sledovali se zájmem nejen děti. Až do večera (někteří i déle) si potom všichni užívali společný čas.

Zde je ještě pár fotografií, které jenom potvrzují, že se slavnost biřmování spojená s letošním farním dnem opravdu povedla:)

Veronika Mejsnarová (jedna z biřmovanců)

Svěcení kříže u Roubenky

17. 9. 2022 jsme putovali k Roubence, kde byl posvěcen nový kříž. Kříž vytesal a usadil pan Michal Šulc ze Studence. Sešli jsme se u Roubenky obklopeni pustou vykácenou krajinou... smutný pohled. Kamenná zídka se studánkou a nad ní vytesaná Maria však místu dodávají svou posvátnou atmosféru dál! Vše ještě umocňuje dřevěný kříž. Kříž – symbol bolesti, utrpení, ale také naděje! A tak až půjdete příště k Roubence, zanechte svoje trápení a bolest pod tímto křížem a naberte nejen vodu ze studánky, ale také novou sílu a naději pro svůj život!

Lída Kupkárová

Diecézní setkání seniorů v Hradci Králové

Setkání začínalo modlitbou za mír v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Následovala mše svatá s biskupem Janem i Josefem. Účastnily se i děti z církevní školy od kterých jsme dostali záložky, které sami vyrobily. Od jedenácti hodin pokračoval program v Adalbertinu přednáškou P. Jana Linharta. „Dá se i dnes žít v pokoji?“ Zaujalo mě to, že máme mezi sebou budovat dobré vztahy, abychom měli s kým sdílet své bolesti i radosti. Abychom si mohli pomáhat a podporovat se. Líbila se mi i tato věta. Těch kdo nadávají je moc, je dost i těch kdo se modlí? Odpoledne měl přednášku P. Dmytro Romanovský–Ukrajina včera, dnes a zítra. Sám pochází z Ukrajiny. Do Čech přijel s maminkou v sedmi letech. Stručně nám řekl něco o dějinách Ukrajiny. Ukrajina je samostatná teprve od roku 1992. Jsou velké rozdíly mezi východní a západní částí. Je stále znatelný vliv Ruska na východě. Potírání svobody i náboženství tam bylo daleko silnější. Následoval koncert písničkářky Evy Henychové. Možná vzpomínáte na její koncert ve Studeneci. Byl to příjemně a přínosně strávený čas.

Lída Vacková

Farní pout' do Staré Boleslavi

Konečně po dvou letech se mohla konat farní pout'. Pokud pamatuji tak s farností jsme ve Staré Boleslavi nebyli. V bazilice Nanebevzetí Panny Marie se slavila mše s poutníky z dalších farností. Bylo fajn, že v naší skupině byly i malé děti, mládež, celé rodiny, což není samozřejmostí. Po mši byla domluvena prohlídka Baziliky svatého Václava s povídáním o

dějinách baziliky i o životě sv. Václava. Děti si mohly při přednášce kreslit a tak dospělí mohli v klidu poslouchat. Pak byla krátká prohlídka věže, která byla kdysi vstupní branou do města. Ještě jsme navštívili Kapli blahoslaveného Podivena, který zachránil Palladium země České a poté byl vrahy sv. Václava také zabit. Několik z nás navštívilo i klenotnici v které je umístěn originál Palladia a mnoho dalších klenotů. Přejeli jsme do Brandýsa ,kde byl zajištěn oběd a pro zájemce prohlídka Brandýského zámku. Myslím, že ani děti se nenudily. Pan kastelán uměl poutavě vyprávět. Zaujalo mě, že na zámku žil bl. Karel I. poslední císař Rakouska-Uherska. V kostele Obrácení sv. Pavla jsme zakončili pout' krátkou modlitbou a radostnými dětskými písničkami.. Zasluhou našeho pana řidiče Davida Pošepného se vrátili šťastně domů. Díky patří i všem organizátorům. Těším se na příští pout'.

Lída Vacková

Jde o život! (Věčný)

Když byla r. 1938 vyhlášena mobilizace, chodil jsem do 2. třídy obecné školy. Pamatuji to velké nadšení pro obranu vlasti; matka a ženy posílaly své syny a muže do kasáren, všude se mluvilo o nebezpečí pro národy Evropy, nikdo nelamentoval, že ho něco bolí, nebo že nemůže na dovolenou... Vše bylo podřízeno jediné myšlence; záchraně! Dnes tuší moudří lidé nebezpečí ohrožení nejen vlasti, nejen Evropy, ale celého světa. Už dávno varuje apoštol Jan: Celý svět má v moci ZLÝ! /1 Jan 5,19). Jak to? On totiž slibuje peníze. Blahobyt, zábavu, kariéru, moc. Proto vládne! Ježíš slibuje jen sílu unést život pozemský a tak získat život věčný. Ten dávný boj vrcholí a my křesťané nechceme naříkat, že nás něco bolí, trápí, sužuje, ohrožuje, když to vše dáváme všanc kvůli hodnotám nepomíjejícím...

P. Jan Rybář (r. 2020)

Sochy v Roztokách

Kdo navštěvujete kostel v Roztokách, jistě jste si všimli, že na hlavním oltáři již nějaký čas chybí sochy světce sv. Filipa a sv. Jakuba. Byly totiž dány na restauraci.

Co se tímto krokem způsobilo, je napsáno v restaurátorské zprávě. To, že restaurátoři nemohli zachovat postavy sv. Filipa a sv. Jakuba, je celkem jasné. Vyplývá to z jejich práce. To je velice chválihodné. Pro nás ale tímto vzniká otázka. Co s krásnými, zrestaurovanými, historicky jistě cennými sochami Panny Marie a sv. Jana Evangelisty, kteří se zbožně dívají na kříž? A co s místem na hlavním oltáři, které zeje prázdnotou? Kostel je zasvěcen sv. Filipu a sv. Jakubovi. Takže navrátit sochy na své místo, by asi nebylo vhodné.

Oltář je původně z kláštera, takže sochy do něho patří. Jen se nehodí pro naše potřeby...

Je legrační, jak naši předkové krásně vyřešili oltář v kostele. Kolik jim asi dalo práce přizpůsobit oltář, který získali z kláštera potřebám tohoto kostela. Jakou práci asi dalo sochaři přetvořit sv. Filipa a sv. Jakuba, aby jim mohl být tento kostel zasvěcen a jistě měli dobrý důvod, proč ho zasvětit právě jim.

Je to úsměvné i smutné zároveň, že si restaurátoři dali takovou práci a stálo to nemálo finančních prostředků, aby navrátili sochám původní tvar. K dokonalosti jejich díla zbývá jen návrat do hlavního oltáře a pak možná návrat oltáře do kláštera. Při potlesku jejich dílu ovšem všichni přemítáme.... Je to pro roztockou farnost skvělá zpráva?

Z restaurátorské zprávy: Hlavní oltář je zajímavou řezbářskou i truhlářskou prací z období vrcholného baroka. Vytvořen byl patrně v 1. polovině 18. století. Dvě centrální sochy zpodobovaly světce sv. Filipa a sv. Jakuba. V průběhu restaurátorského zákroku bylo

zjištěno, že sochy jsou seskládány z jednotlivých fragmentů figurálních sochařských kompozic, které ikonograficky nepřísluší výše jmenovaným světcům. Tyto fragmenty byly použity z kompozice kalvárie a příslušejí sochám Panny Marie a sv. Jana Evangelisty. Proto byly restaurovány do předpokládané podoby.

Veronika Vanclová

Knižní tipy farníků

Jaká kniha Vás v poslední době oslovila a doporučili byste ji k přečtení svým spolufarníkům? Zkusila jsem se zeptat několika z Vás a tady jsou odpovědi – možná pro někoho inspirace na dlouhé zimní večery :)

Antonín Randa: Jmenuji se Marie – Poutavý příběh Marie a Josefa pronásledovaných komunisty - podobný příběhu biblických Marie a Josefa. Drobná knížečka s hlubokým příběhem. Lída

Josef Prokeš: Svátost smíření ve světle Ducha Svatého – Na začátku autor popisuje pár alegorií, které pomohou pochopit, o co při zpovědi skutečně jde. Myslím, že tím zásadně mění náš pohled. Knížka je krátká a čte se rychle. Po přečtení se na zpověď začnete těšit jako na velkou milost :) Klárka

Josef Prokeš: Pán se stará – Kniha mladého kněze českobudějovické diecéze obsahuje krátká zamyšlení nad exhortací Evangelii gaudium. Tato forma úvah je ideální pro pomalejší četbu. Zahrnuje inspirující myšlenky např. o osobní víře i budoucím směřování církve. Bětko

Štěpán Smolen: Bud', kde jsi – Knížka ukazuje velmi častou vlastnost hodně z nás (teda spíše věkem mladších), kterou je roztěkanost a poletování někde ve vlastní fantazii. Dává ji do kontrastu se stálostí a důvěrou v to, že mám žít přítomnost - být tady a teď. Není to hutná teologie, ale naopak. Je to příjemná kombinace duchovna a humoru. John

Walter A. Trobisch: Dva středy – však jeden kruh – Děj se odehrává během 4 dnů. Walter, na pozvání evangelického pastora Daniela, přijíždí do afrického města přednášet a kázat o manželství. Za tyto pouhé čtyři dny slepuje narušené partnerství některým místním párům. A právě s nimi nás spisovatel svým vyprávěním seznamuje. Nestárnoucí kniha, vždyť láska na rozdíl od techniky není po čase zastaralá. Lída

Larry Richards: Bud' mužem! – Kniha mi pomohla v určitém životním období obhájit si sám před sebou určité morální a křesťanské vnímání světa. Také je zde dobře propojeno Písmo svaté s praktickým životem. Pepa

Emerson Eggerichs: Láska a úcta – Mě zase kniha Láska a úcta pomohla o trochu více pochopit myšlení mužů a jejich potřeby, tedy hlavně toho mého :) Tématu úcty se příliš mnoho knih nevěnuje. Je vhodná především pro ty, co se snaží žít hezký partnerský vztah. Verča

Vojtěch Kodet: Bůh své bitvy neprohrává – Nakonec přidávám svůj tip: rozhovor se známým karmelitánem protkaný jeho úvahami na nejrůznější témata. Z celé knihy vyzařuje velká pokora, otevřenost a povzbuzení. Katka

Katka Kuříková

Kontakt

Adresa:

Římskokatolická farnost Studenec

Studenec 56

51233 Studenec u Horek

e-mail: rkf.studenecuhorek@dihk.cz

tel.: +420 720 206 260

Bankovní spojení:

Číslo účtu pro opravy Studenec: 3286820349/0800

Číslo účtu Roztoky u Jilemnice: 1263321329/0800

Číslo účtu Zálesní Lhota: 1263306399/0800

Kontakt na kněze:

Jiří Jakoubek

tel.: +420 720 206 260

e-mail: jakoubek.jiri@dihk.cz